

Sygn. akt VIII U 1349/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2019 r. w Gliwicach

sprawy J. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wypłatę emerytury od 1.04.2018r. do 30.04.2019r.

na skutek odwołania J. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 28 maja 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek

sygn. akt VIII U 1349/19

UZASADNIENIE

Dnia 28 maja 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wydał decyzję o przyznaniu ubezpieczonemu J. F. emerytury od 1 maja 2019 r., tj. od miesiąca, w którym zgłosił wniosek. W istocie była to decyzja o przeliczeniu emerytury.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji, zarzucając organowi rentowemu sprzeczność ustaleń z rzeczywistym stanem faktycznym poprzez nieuwzględnienie wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z 26 września 2018 r. (sygn. VIII U 1911/18), którym przyznano mu prawo do emerytury od 1 kwietnia 2018 r. Wobec powyższego domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania mu emerytury od 1 kwietnia 2018 r.

W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w Z. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że decyzją z 27 marca 2019 r., wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 26 września 2018 r. (sygn. VIII U 1911/18), przyznał ubezpieczonemu emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 kwietnia 2018 r., tj. od daty określonej w wyroku Sądu. Zaznaczył przy tym, że wypłata emerytury została zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia przez ubezpieczonego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał ją bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. W decyzji z 27 marca 2019 r. pouczonego ubezpieczonego, że wysokość emerytury zostanie ustalona w ostatecznej kwocie z chwilą podjęcia wypłaty emerytury, tj. po rozwiązaniu

stosunku pracy i zgłoszenia wniosku o podjęcie wypłaty emerytury. Ubezpieczony zaś dopiero 9 maja 2019 r. przedłożył świadectwo pracy, z którego wynikało, że był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. od 1 kwietnia 2008 r. do 30 kwietnia 2019 r. W tej sytuacji organ rentowy zaskarżoną decyzją z 28 maja 2019 r. ponownie ustalił wysokość emerytury i podjął jej wypłatę od 1 maja 2019 r., tj. od miesiąca, w którym ustala przyczyna powodująca wstrzymanie wypłaty świadczenia i za razem od miesiąca złożenia wniosku.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. F. urodził się w dniu (...)

Decyzją z 24 kwietnia 2018 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. F. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od ww. decyzji.

Wyrokiem z 26 września 2018 r. (sygn. VIII U 1911/18) Sąd Okręgowy w Gliwicach zmienił decyzję z 24 kwietnia 2018 r. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 1 kwietnia 2018 r.

Apelację od tego wyroku wywiódł organ rentowy.

Ostatecznie, wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 18 stycznia 2019 r. (sygn. III AUa 2328/18) oddalono apelację organu rentowego.

W następstwie powyższego wyroku Sądu II instancji, organ rentowy decyzją z 27 marca 2019 r., wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 26 września 2018 r. (sygn. VIII U 1911/18), przyznał ubezpieczonemu emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 kwietnia 2018 r., tj. od daty określonej w wyroku. Z uwagi na kontynuację zatrudnienia, organ rentowy zawiesił wypłatę świadczenia. Jednocześnie poinformował ubezpieczonego, że w celu podjęcia wypłaty emerytury należy przedłożyć w Oddziale ZUS świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury oraz wnioski o podjęcie wypłaty emerytury.

W dniu 9 maja 2019 r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalno-rentowego, przedkładając świadectwo pracy z 30 kwietnia 2019 r. potwierdzające okres zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W. od 1 kwietnia 2008 r. do 30 kwietnia 2019 r. na stanowiskach przyrządcy, operatora maszyn i operatora.

Zaskarżoną decyzją z 28 maja 2019 r. (...) Oddział w Z. ponownie ustalił wysokość emerytury i podjął jej wypłatę od 1 maja 2019 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i został ustalony na podstawie akt organu rentowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest fakt, że ubezpieczony jest uprawniony do emerytury począwszy od 1 kwietnia 2018 r. – przyznanej decyzją organu rentowego z 27 marca 2019 r., wydanej na skutek wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 18 stycznia 2019 r. (sygn. III AUa 2328/18). Jednocześnie z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W., organ rentowy zawiesił wypłatę świadczenia.

Wypłata świadczenia została podjęta od 1 maja 2019 r., tj.: od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek – co wynika z zaskarżonej decyzji organu rentowego z 28 maja 2019 r. – bowiem dopiero 30 kwietnia 2019 r. ustalił stosunek pracy

łączy odwołującego z (...) Sp. z o.o., o czym 9 maja 2019 r. poinformował ubezpieczony, przedkładając świadectwo pracy i zgłaszając wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury i podjęcie jej wypłaty.

Odwołujący stoi na stanowisku, że organ rentowy powinien podjąć wypłatę świadczenia od 1 kwietnia 2018 r.

Sąd wskazuje, że stanowisko odwołującego jest nieuzasadnione, a zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Podstawę zawieszenia emerytury ubezpieczonego z dniem 1 kwietnia 2018 r. stanowił art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018, poz. 1278 ze zm.). Zgodnie z treścią tego przepisu, prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Podkreślić należy, że przepisy regulujące system zabezpieczenia społecznego ze względu na swoją istotę i konstrukcję podlegają wykładni ścisłej. Do przepisów tych nie powinno się stosować wykładni celowościowej w opozycji do wykładni językowej. Przepisów tych nie powinno się poddawać wykładni rozszerzającej, zwężającej, modyfikującej wyczerpująco i kazuistycznie określone przez ustawodawcę uprawnienia do świadczeń. Takie też stanowisko zostało zaprezentowane m.in. w wyrokach Sądu Najwyższego z 16 sierpnia 2005 r. (sygn. akt I UK 378/04) czy z 29 stycznia 2008 r. (sygn. akt I UK 239/07).

Sąd orzekający w pełni podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 listopada 2016 r. (sygn. akt III AUa 416/16), zgodnie z którym wykładnia językowa (gramatyczna) art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazuje jednoznacznie, iż skutek zawieszający prawo do emerytury (polegający na wstrzymaniu wypłaty świadczenia) powstaje zawsze w sytuacji kontynuowania przez ubezpieczonego zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego, bez względu na to, czy decyzja ta została wydana niezwłocznie po zgłoszeniu wniosku o prawo do emerytury, czy też w wykonaniu wyroku sądu.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie taka właśnie sytuacja miała miejsce. Sprawa o emeryturę była w toku, początkowo toczyła się przed tutejszym Sądem, później przed Sądem Apelacyjnym. Wyrok Sądu II instancji, utrzymujący w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 26 września 2018 r., zapadł 18 stycznia 2019 r., a decyzja wykonująca ten wyrok została wydana 27 marca 2019 r.

Zdaniem Sądu Okręgowego organ rentowy słusznie zawiesił w decyzji z 27 marca 2019 r. wypłatę przyznanej ubezpieczonemu emerytury z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Ubezpieczony kontynuował dotychczasowe zatrudnienie w (...) Sp. z o.o. do 30 kwietnia 2019 r., a dopiero 9 maja 2019 r. złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury i podjęcie jej wypłaty, przedkładając świadectwo pracy.

Wobec powyższego, zaskarżona decyzja z 28 maja 2019 r., w której (...) Oddział w Z. ponownie ustalił wysokość emerytury i podjął jej wypłatę od 1 maja 2019 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, jest prawidłowa.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie i orzekł jak w sentencji wyroku.

Wyrok został wydany w trybie art. 148¹ § 1 k.p.c.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek